

Пісня («Послухате мою пісню...»)

Забіла Віктор Миколайович

Послухате мою пісню,
Я вам заспіваю
Про гарну дівчиноньку,
Якою я знаю;
Русявая, круглолиця,
Очищі чорненькі,
Моторная, як на диво,
Ротичок маленький;
Як квіточка, хорошя,
Як тополька, статна
І, як лебідь, білесенька,
Зовсім уся знатна;
Губоньки — як би намисто,
Що добрим зоветься;
Сонечко неначе зійде,
Вона як сміється.
А як пісні заспіває,
Солов'я не треба:
Слухаєш, не знаєш, де це,
Неначе хто з неба.
Бачать усі, бачу і я,
Та ба, не вертаться
Літам моїм молоденьким,
Щоб поженхаться...
Ой, не хочу співать більше,
Болить серце буде!
Воно й так свого нещастя
Повік не забуде...

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zabila_viktor_mykolaiovych/pisnia_poslukhate_moiu_pisniu